

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9412

гр. София, 01.11.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в закрито заседание на 01.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

като разгледа дело номер **10418** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК във връзка с чл. 172, ал. 6 и чл. 171, т.2а, б. "а" от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на „МАРИВО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], р-н В., [улица], представлявано от управителя И. Д. Б. чрез адв. М. /САК/ със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, ап.3 против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №23-4332-005007 от 28.09.2023г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която на „Мариво 77“ ЕООД е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП- прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и са отнети СРМПС №010058141 и 2 бр. регистрационни табели [рег.номер на МПС] .

В жалбата съдът е сезиран с отделно искане, направено на основание чл. 166, ал.4 от АПК, да постанови спиране на изпълнението, което е и предмет на настоящото производство.

Оспорващият иска спиране на изпълнението до произнасяне на съда по жалбата срещу заповедта за налагане на мярката с влязло в сила решение.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 от същия кодекс. В този смисъл е и ТР № 5/2009 г. на Общото събрание на съдиите във ВАС. В процесния случай нормата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП предвижда, че подадената жалба не спира изпълнението на оспорваната заповед.

Искането за спиране е направено от надлежна страна – адресат на процесната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка в контекста на наличието на правен интерес от оспорване.

Предвид горното съдът приема, че оспорването е процесуално допустимо, тъй като изхожда от лице, притежаващо правен интерес от обжалване на ПАМ, наложена по реда на чл.171 ЗДвП на собственик на л.а. Нисан М. с рег. [рег.номер на МПС] .

Разгледано по същество, същото е неоснователно по следните съображения:

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. В конкретния случай е приложена принудителна административна мярка за нарушение по чл.150 от ЗДвП.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основанието за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. С оглед на това, предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя в административния процес е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.

В процесния случай жалбоподателят не посочва като мотиви защо предварителното изпълнение на наложената ПАМ му причинява значителни вреди.

Със специалната норма на чл. 172, ал.6 от ЗДвП е предвидено, че подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка.

Законът за движението по пътищата не регламентира основанията, при които съдът може да спре изпълнението на административния акт, поради което в случай е приложима нормата на чл. 166, ал.4 вр. ал.2 от АПК. Следователно, за да спре допуснатото по силата на закона изпълнение, съдът следва да установи, че то би могло причини на оспорвания значителна или трудно поправима вреда. За да бъде уважено това искане, в тежест на молителя е да посочи вредите и да представи доказателства за вида им и за вероятността те да настъпят, ако обжалваният административен акт бъде изпълнен преди съдът да се произнесе по неговата законосъобразност.

В настоящия случай в жалбата дружеството не сочи никакви сериозни основания, съобразно посочените законови критерии за спиране изпълнението на акта. Не са наведени твърдения за вреди, а единствено по същество на спора, свързани с липсата на знание от страна на жалбоподателя, че процесното МПС се ползва от трето лице, на което не е предоставяна възможност да ползва автомобила. Фактът че дружеството се занимава с отдаване на автомобили под наем и съответно че отнемането на автомобила води до финансови загуби се явяват голословни с оглед липсата на доказателства за евентуалното настъпване на такива вреди.

Тези вреди не се предполагат и не могат да бъдат изведени само от характера на заповедта, защото по силата на закона е презюмиран общественият интерес за допускане на предварителното ѝ изпълнение. Оспорваният следва да обоснове вероятността от настъпването на вредите, техният вид и размер, с оглед преценката за значителността и поправимостта им. В разглеждания случай настъпването на вредите се свеждат единствено до договорни отношения и евентуални имуществени загуби, свързани с тях, но това не обосновава наличие на основания за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, което да е противопоставимо на обществения интерес.

При това положение не може да се приеме, че са налице основания за спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение на наложената ѝ ПАМ.

По изложените съображения, Административен съд, София-град, III отделение, 67 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „МАРИВО 77“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от И. Б. чрез адв. Б. М. за спиране предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-005007/28.09.2023г., издадена от Полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която на собственика на процесното МПС и адресат на заповедта е наложена ПАМ –прекратяване на регистрация на ППС за срок от 6-месеца.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд, в 7-дневен срок от съобщението до страните.

Препис от определението да се връчи на страните.

Съдия: